

Fra i dag skal du have bind for munden

Eskil Lyngsøe
esl@viborgfolkeblad.dk

VIBORGEGENEN: Hvis du fra lørdag bevæger dig ind i en tog, en bus eller en taxi, skal du bære et mundbind eller et visir.

Det nye krav, som lørdag træder i kraft i hele landet, betyder også, at du skal bære bind for munden, hvis du befinder dig på en togstation eller ved et busstoppested.

Hvis du dermed står og venter på rutebilen ved bus-terminalen i Viborg eller ved et hvilket som helst andet busstoppested, skal du dække dig til. Samme regler gælder,

hvis du skulle komme til at lægge vejen forbi en af kommunens togstationer i Stoholm, Viborg, Rødkærsbro eller Bjerringbro.

I løbet af den seneste uge er blot ni ud af Viborg Kommunes 96.921 borgere konstateret smittet med covid-19, men det ændrer dog ikke på, at passagerer i den kollektive trafik også her skal til at iføre sig de omtalte værnemidler.

Siden 11. august har mundbind været påbudt i den kollektive trafik i blandt andet Aarhus, Silkeborg og Favrskov kommuner, men fra lørdag er hele landet altså omfattet.

Hvis man nægter at iføre sig mundbindet eller visiret, kan man risikere at blive

Indtil nu har det kun været en anbefaling at bruge mundbind i den offentlige transport i Viborg Kommune, men fra og med lørdag er det et krav. Arkivfoto: Eskil Lyngsøe

smidt ud af toget, bussen eller taxien. I sidste ende kan det resultere i en bøde.

Det er de enkelte trafiksekskaber, der står for at håndhæve de nye regler.

Ifølge den nye bekendtgørelse ophæves reglerne om ansigtstildækning i den kol-

lektive trafik først 31. oktober.

Det kollektive værk "NOK" fylder hele kunsthallens østfløj. Privatfoto

"Meget seværdig" udstilling på Viborg Kunsthall

Hans Henrik Jacobsen

ANMELDELSE: Viborg Kunsthall viser i sommer efter coronapausen en meget seværdig separatudstilling med Kasper Bonnén i hovedbygningen.

Udstillingstitlen er "Archive of what's lost", og den fører sig til en række af bogværker og udstillinger fra Kasper Bonnén, der alle har udgangspunkt i kunstnerens opvækst og senere liv.

Bonnén er vokset op i en splittet familie, hvor moren var skizofren og faren en fraværende berømt minimalistisk billedhugger, der havde stiftet ny familie.

Kasper Bonnén har imidlertid formået at anvende

dette kaos til bøger om moren "Ind til min mor" og faren "Bag om min far", hvor især sidste bog har fået meget stor omtale i 2020.

Undertegnede så i 2013 desuden en fremragende og rystende udstilling "The past will never leave you" på Gammel Strand i København, der netop omhandlede opvæksten sammen med den syge mor.

Udstillingen i Viborg lægger sig i spændingsfeltet mellem skrift og maleri og er nærmest en totalinstallation hvori indgår prosa, tegninger, fotos, grafik, skulptur, møbler og maleri.

Malerierne er fyldt med fortællinger og meget spændende at blive ført rundt i, og

Hans Henrik Jacobsen er meget begejstret for Kasper Bonnén's værker. Privatfoto

udstillingen cementerer Kasper Bonnén's ry som en af de mest betydningsfulde danske samtidskunstnere.

Det balancerer nogle gange på grænsen af, hvad vi ønsker at blive indviet i om folks privatliv, men den kunstneriske balance holder.

Kunsthallens østfløj rummer gruppeudstillingen "NOK", der er et samarbejde mellem fire kunstnere, der mødte hinanden i 2017 i forbindelse med projektet "Kunsthallen og landsbyerne.

Det er dansk/norske Nina Marie Kleivan, Steen Rasmussen, Sebastian Mügge fra Sverige/Tyskland og endelig japaneren Yoshihisa Sano.

Udstillingen hang i lang tid i en tynd tråd på grund af corona, men i den sidste ende kunne den dog gennemføres med Sano som en virtuel deltager fra Japan.

Ordet "nok" lægger op til en lang række spørgsmål: Hvornår er værkerne, tingene færdige? Hvornår er noget for meget og for lidt? Hvordan

skal man som kunstner standse arbejdet med et kunstværk?

Man kommer her til at tænke på en anekdote om Asger Jorn, hvor ejerne af hans værker gemte dem væk, hvis Jorn kom på besøg, for ellers kunne han finde på at male videre - og ikke altid til ejerens begejstring.

"NOK" er karakteriseret ved et gennemført kollektivt arbejde, hvor det er umuligt at adskille enkelte kunstners værker. Alt flyder sammen i

digitale, grafiske, skulpturelle og installatoriske dele.

Det er en blanding af nyt og gammelt, hvor intet er individuelt, og materialevalget er originalt og spændende: pirkugler, dåselåg, træ, krani-er og knogler fra dyr.

Styrken i udstillingen er evnen til at sammenstille alle mulige elementer til en samlet helhed. Svagheden er nok, at det er svært at se "NOK" - det bliver aldrig helt oplagt for tilskueren.